

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА**

Изборно веће Факултета политичких наука на седници одржаној 24. маја 2018. године на основу образложене иницијативе Политиколошког одељења, донело је одлуку о расписивању Конкурса за ванредног професора за ужу научну област **Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука** и именовало Комисију за припрему реферата о пријављеним кандидатима у саставу: **др Љубинка Трговчевић Митровић**, редовна професорка Факултета политичких наука Универзитета у Београду у пензији, **др Илија Вујачић**, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду, и **др Милан Ристовић**, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и, у складу са Законом о Универзитету, одговарајућим правилницима и критеријумима Универзитета у Београду и Статутом Факултета политичких наука, подноси Научно-наставном већу Факултета политичких наука:

РЕФЕРАТ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА

Конкурс за једног ванредног професора за ужу научну област Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука објављен је 30. маја 2018. године у публикацији о запошљавању Националне службе за запошљавање „Послови“, број: 779.

Комисија је преузела конкурсни материјал 15. јуна 2018. и констатовала да се на конкурс пријавио само један кандидат: Саша Мишић, из Београда, доктор политичких наука. Утврђено је да пријава садржи све прописане елементе предвиђене Законом о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 88/17), Статутом Универзитета у Београду и Факултета политичких наука за избор у звање ванредног професора и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник

Универзитета у Београду“ бр. 192 од 01.07.2016. године, 195 од 22.09.2016, бр. 197 од 20.03.2017. и од 21.06.2017. и од 15.11.2017.године).

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Саша Мишић, доктор политичких наука, из Београда, рођен [REDACTED] године, дипломирао је на Одељењу за историју Филозофског факултета у Београду 1999. године с просечном оценом током студија 8.82 и оценом на дипломском испиту 10. На истом факултету, на смеру за Општу савремену историју, одбранио је 2005. магистарски рад са темом ``Политика Југославије према Албанији у периоду од 1924-1927. године``, пред комисијом у саставу: проф. др Андреј Митровић (ментор), проф. др Милан Ристовић, проф. др Љубодраг Димић и проф. др Иво Висковић. Докторску тезу са насловом ``Политички односи Југославије и Италије у периоду од 1968 до 1975. године`` одбранио је 13. марта 2013.године пред комисијом коју су чинили: проф.др Милан Ристовић, са Филозофског факултета у Београду, проф, др Предраг Симић, Факултет политичких наука и проф.др Љубинка Трговчевић Митровић, са истог факултета, као менторка. Похађао је и постдипломске студије на Алтернативној академској образовној мрежи, група „Друштво и историја“ у школској 2000/2001. Кандидат Мишић је током 2008/2009. године био на једногодишњем научно-истраживачком боравку у Италији као стипендиста Универзитета у Трсту. Он је у неколико наврата учествовао у студијском програму (Unitpartnership) који је Факултет политичких наука имао са School of Slavonic and East European Studies, University College London, а боравио је и на Одељењу за историју Универзитета у Трсту (Dipartimento di Storia e Storia dell'arte). У два маха био је стипендиста програма за помоћ младим универзитетским сарадницима: школске године 2004/2005 Academic Fellowship Program (AFP) у организацији Higher Education Support Program (HESP), Open Society Institute и Факултета политичких наука, и школске 2003/2004 Civic Education Project.

Др Саша Мишић је од 2011. године сарадник на пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја Србије „Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту“ на Факултету политичких наука у Београду. Такође, током 2013. године био је ангажован на пројекту „Праћење и унапређивање образовних стандарда за крај основног

образовања“ Завода за вредновање квалитета образовања и васпитања из Београда, као члан стручног тима за предмет историја. У претходном пројектном циклусу Министарства за науку, био је сарадник на пројекту „Србија и евроатланске интеграције“, а две године је учествовао у међународном пројекту „Српско-словеначка сарадња и односи према Италији у 20. веку“ (ФПН и Univerza na primorskem, Znanstveno-raziskovalno središće, Koper).

У периоду од избора у звање доцента, Мишић је учествовао на шест међународних и домаћих конференција, које су одржане у Бечу, Риму, Трсту и Београду. Од 2015. године је члан редакције часописа *Годишњак Факултета политичких наука*. Такође, од 2012. је члан Стручног савета Центра за Студије мира Факултета политичких наука, Универзитета у Београду. Саша Мишић је од 2018. године члан L'Istituto Friulano per la Storia del Movimento di Liberazione из Удина. Кандидат говори енглески и италијански језик.

2. ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

1. Искуство у педагошком раду са студентима, односно, од стране високошколске установе позитивно оцењено приступно предавање из области за коју се бира, уколико нема педагошко искуство:

Др Саша Мишић је од децембра 2001. године ангажован на овом Факултету, најпре преко Републичког тржишта рада, затим уговором о делу, као асистент-демонстратор на предмету Савремена политичка историја. Од 2003. године ради као асистент приправник, а у периоду између 2006-2013. године као асистент. Од 2013. године кандидат Мишић ради на Факултету политичких наука као доцент, где изводи наставу и вежбе на предметима: Савремена политичка историја, Политичка историја Југославије и Историја спољне политике Србије на основним студијама и Историја САД на мастер студијама.

2. Позитивна оцена педагошког рада (ако га је било) добијена у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода.

У периоду од последњег избора у звање 2013. године Саша Мишић је ангажован у настави на основним и мастер студијама на Факултету политичких наука. Наставним планом и програмом акредитованим 2009. године кандидат Мишић је био ангажован на предметима:

Савремена политичка историја (обавезан предмет за смерове Међународна политика у I семестру и Политикологија у III семестру) и Друштвена историја Србије (изборни предмет на смеру Међународна политика у V семестру). На мастер академским студијама политикологије- мастер Међународне студије – модул Студије САД био је ангажован на предмету Историја САД.

Наставним планом и програмом акредитованим 2015. године он изводи предавања и вежбе на основним студијама на следећим предметима: Савремена политичка историја (обавезан предмет за смерове Међународна политика и Политикологија у I семестру); Политичка историја Југославије (за смер Међународна политика изборни предмет у I семестру; за Политикологију изборни предмет у III семестру) и Историја спољне политике Србије (изборни предмет за оба смера у III семестру). На мастер академским студијама политикологије- мастер Међународне студије – модул Студије САД ангажован је на предмету Историја САД. О оцени педагошког рада кандидат је доставио следеће резултате студентских евалуација:

- Резултати евалуације студената који су наставу слушали по старом наставном плану и програму акредитованом 2009. године у претходном петогодишњем периоду за кандидата Сашу Мишића су следећи: Савремена политичка историја: Међународна политика и Политикологија (укупно 686 анкета) - **4.35**; Друштвена историја Србије: Међународна политика (укупно 33 анкете) - **4, 21**.

- За школску 2015/2016. годину на предмету *Савремена политичка историја* студенти су оценили предавања Саше Мишића на следећи начин: Међународна политика (133 анкете) – 4.19; Политикологија (92 анкете) - 4.27; На предмету *Политичка историја Југославије* по смеровима: Међународна политика (77 анкета - 4.25); Политиколошки смер није имао наставу из овог предмета, будући да се изводи у III семестар. Предмет *Историја спољне политике Србије* није се изводио у овој школској години пошто је акредитацијом предвиђено да се изводи у III семестру. Будући да је кандидат Мишић држао и часове вежби на наведеним предметима оцене су следеће: *Савремена политичка историја* по смеровима: Међународна политика (135 анкете) - 4.24; Политикологија (129 анкета - 4.23); За предмет *Политичка историја Југославија*: Међународна политика (61 анкета) - 3.95.

- За школску 2016/2017. годину на предмету *Савремена политичка историја* за предавања добио је следеће оцене: Међународна политика (109 анкета) - 4.40; Политикологија (87 анкета) 4.53. На предмету *Политичка историја Југославије*: Међународна политика (42 анкете) - 4.59; Политикологија (19 анкета) - 3.98. На предмету *Историја спољне политике Србије*: Међународна политика (29 анкета) - 4.61; Политикологија (12 анкета) - 4.19. Евалуација за часове вежби је следећа: *Савремена политичка историја*: Међународна политика (108 анкета) – 4. 47; Политикологија: (92 анкете) - 4.56. За предмет *Политичка историја Југославије*: Међународна политика (42 анкете) - 4.74; Политикологија: (19 анкета) - 4.31. Силабусом за предмет *Историја спољне политике Србије* није предвиђено извођење часова вежби.

- За школску **2017/2018. годину** на предмету *Савремена политичка историја* за предавања је добио следеће оцене: Међународна политика (116 анкета) - 4.61; Политикологија (83 анкете) - 4.41. За предмет *Политичка историја Југославије*: Међународна политика (57 анкета) - 4.72; Политикологија (13 анкета) - 3.95; За предмет *Историја спољне политике Србије*: Међународна политика (34 анкете) - 4.37; Политикологија (17 анкета) – 4.50. Евалуација за часове вежби је следећа: *Савремена политичка историја*: Међународна политика (103 анкете) 4.75; Политикологија (77 анкете) - 4.53. *Политичка историја Југославије*: Међународна политика: 47 (анкета) - 4.81; Политикологија: (13 анкета) - 4.28.

Збирни резултат евалуације студената за кандидата Сашу Мишића за претходне три школске године, од када се настава одвија по акредитацији из 2015. године, за предавања је следећи: *Савремена политичка историја*: Међународна политика и политикологија (укупно 620 анкета) - **4. 40**; *Политичка историја Југославије*: Политичка историја Југославије: Међународна политика и Политикологија (укупно 208 анкета)- **4. 23**; *Историја спољне политике Србије*: Међународна политика и Политикологија (укупно 92 анкете) – **4.41**. Збирни резултат евалуација за вежбе у наведеном периоду: *Савремена политичка историја*: Међународна политика и Политикологија (укупно 644 анкете) - 4.46; политичка историја Југославије: Међународна политика и Политикологија (укупно 182 анкете) **4.41**.

3. Објављена два рада из категорије M20 или пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.

- MIŠIĆ Saša, „Per non rimanere soli“: *La Jugoslavia e la sinistra italiana, 1948-1957*, *Nuova rivista storica*, СП, 1, 2018, pp 133-162. DOI: 10.1400/257100, (ISSN 0029-6236) Часопис је реферисан у: Web of Science, Arts and Humanities Citation Index (A&HCI) **M23**.

У овом тексту, објављеном у једном од водећих италијанских научних часописа *Nuova rivista storica*, аутор на основу богате и до сада необјављене архивске грађе и доступне литературе детаљно разматра деценију дуг период омеђен, са једне стране, турбулентним догађајима из 1948. године – која је означила почетак раскида између Југославије и држава и партија окупљених око СССР-а – и, са друге стране, нормализацијом наведених односа у другој половини 50-тих година. У наведеном временском оквиру Мишић анализира однос Југославије са бројним партијама, покретима и појединцима који су припадали италијанској левици. Будући да су везе са до тада најближом странком Комунистичком партијом Италије убрзо биле прекинуте због њене везаности за Совјете и Информбиро, у фокусу овог разматрања су настојања југословенских комуниста да придобију за сарадњу Социјалистичку партију Италије, а потом и поједине странке социјалдемократске оријентације, попут Partito Socialista Unitario. Мишић открива разгранату активност Југословена са основним циљем да стекну упориште у политичком животу Италије. Почетна настојања да се преко појединих чланова руководства Социјалистичке партије Италије - наклоњених политици коју је водио званични Београд - ова странка придобије за сарадњу, па и стави под југословенску контролу, нису дала очекиване резултате. Социјалисти су, након почетног колебања, заузели исте антијугословенске позиције на којима се већ налазила Комунистичка п због подршке Југославији због подршке Југославији партија Италије. Након отварања југословенских комуниста према европској социјал због подршке Југославији демократији почетком 50-тих и активности Београда усмереног на развијање политичке концепције изградње независног социјалистичког покрета (социјалистичког фронта), који би окупио широке радничке масе, Мишић анализира како се ова политика одразила на однос са италијанским партијама и покретима. Указује се на поједине успехе, али и анализирају разлози због којих наведене активности нису дале очекиване резултате. Покушај Југословена да у Италији организују такозвани „напредни покрет“, сачињен од појединаца и група које су због подршке Југославији

избачене из сопствених партија, такође је имао скроман учинак. Коначно, аутор указује на то како је помирење Југославије са СССР-ом 1955/56. утицало на поправљање односа са Комунистичком партијом Италије и Социјалистичком партијом Италије.

- TENCA MONTINI, Federico, MIŠIĆ, Saša, “**Comunisti di un altro tipo: se simpatie filo-jugoslave in Italia (1948-1962)**”, *Acta Histriae*, 25, 3, 2017, pp. 785-812. DOI 10.19233/AH.2017.36. (ISSN 1318-0185) Часопис је реферисан у базама: Web of Science: Social Sciences Citation Index (SSCI), Social Scisearch, Arts and Humanities Citation Index (A&HCI). *Impact factor* часописа: (2016) *IF*: 0.219 **M23**

Ова студија, посвећена пројугословенским симпатијама у Италији од 1948. до 1962. године, заједнички је резултат овог кандидата и италијанског историчара Федерика Тенка Монтинија (Federico Tenca Montini). Објављена је у словеначком часопису *Acta Histriae*, али је због значаја теме за италијанску историографију и релевантности добијених резултата текст у целости прештампан у последњем броју италијанског часописа *RS-Ricerche Storiche* (n. 125, Maggio 2018, pp. 137-168). У тексту аутори у први план стављају историјат пројугословенски настројеног покрета у Италији *L'Unione socialista indipendente* (USI) и анализирају улогу Валда Мањанија, једног од његових лидера. Мишић и Тенка Монтини – користећи достигнућа превасходно италијанске историографије и расположиву архивску грађу југословенског порекла – реконструишу историјат овог покрета од његових почетака до дисолуције, као и односе покрета са југословенским комунистима. Веома прецизно је истражено и научно документовано како је раскол Југославије и Информбироа 1948. године утицао на односе унутар Комунистичке партије Италије. Такође аутори пажњу посвећују животном путу и политичкој каријери Валда Мањанија; анализирају покушаје Југославије да након 1948. придобије наклоност италијанских комуниста; описују се услови под којима се појавио покрет *Movimento dei Lavoratori Italiani* 1951. године – претеча USI-а – као и начин на који је овај покрет ступио у контакте с Југославијом. При томе није само у фокусу однос на релацији USI-Југославија, већ се истражује однос овог покрета према Комунистичкој партији Италије и другим италијанским партијама. Нарочит значај аутори придају ситуацији на простору Слободне територије Трста и покушајима југословенске дипломатије и локалних пројугословенски настројених комуниста да створе упориште у Трсту и околини. Мишић и Тенка Монтини описују стварање локалне подружнице USI, при чему указују на посебан значај који је тршћански USI имао у политичком животу овог

града, те прате судбину USI на националном и локалном/тршћанском нивоу све до распада овог покрета 1962. године.

4. Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту.

- Кандидат од 2011. године учествује на пројекту „*Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту*” који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Радови које је навео у библиографији су резултати остварени у оквиру пројекта.

- Кандидат је 2013. сарађивао на пројекту „*Праћење и унапређење образовних стандарда за крај основног образовања*“, као члан стручног тима за предмет Историја у Заводу за вредновање квалитета образовања и васпитања.

- До 2011. године је био сарадник на пројекту ``Србија и евроатланске интеграције``.

5. Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање.

- MIŠIĆ Saša, *Pomirenje na Jadranu. Jugoslavija i Italija na putu ka Osimskim sporazumima iz 1975.* (Beograd: Fakultet političkih nauka, 2018), UDC: 327(497.1:450)"19"; 341.241(497.1:450)"1975 (ISBN 978-86-6425-041-2)

Монографија Саше Мишић под насловом *Помирење на Јадрану. Југославија и Италија на путу ка Осимским споразумима из 1975. године* за тему има односе између Италије и Југославије током 60-тих и 70-тих година 20. века, са акцентом на решавању спорног питања међудржавног разграничења и решавања свих других питања везаних за овај проблем. Монографија је обима 404 стране и садржи предговор, увод, три поглавља и закључак, а на крају књиге дат је списак коришћених извора и литературе, као и именски индекс. Ова монографија је заснована на темељним истраживањима са ослоном на до сада мало коришћеним архивским документима италијанског, југословенског и британског порекла.

У опширном *Уводу* Мишић указује на основне проблеме са којима су се суочиле две суседне државе у периоду након Другог светског рата. Као најважнија издваја нерешено питање разграничења и решавање судбине мањинског становништва са обе стране државне

међе. Када је у питању разграничење нарочит значај придаје периоду након потписивања Меморандума о сагласности из 1954. године, односно неуспешним покушајима да се ово питање реши у првој половини 60-тих година. Када је реч о мањинској проблематици, изведен је детаљан приказ положаја Словенаца у Италији и италијанских мањинаца у Југославији у периоду након Другог светског рата. Указује се на стање мањинских права, политичку организованост и развој институција код обе мањинске заједнице, као и на проблеме са којима су се Словенци у Италији и Италијани у Југославији суочавали приликом остваривања својих мањинских права. Мишић, такође, даје сумаран приказ политичких и економских односа у наведеном периоду, а посебну пажњу посвећује утицају питања разграничења и мањина на стање укупних билатералних односа.

У првом поглављу аутор описује период краја 60-тих година. Указује на значај глобалних дешавања током турбулентне 1968. године (интервенција СССР-а и земаља лагера у Чехословачкој) који су довели до политичког приближавања Југославије и Италије и утицали на владу у Риму да формулише један предлог за решавање свих спорних „отворених“ питања у виду такозваног „пакета 18 тачака“. Аутор истиче како је ово време интензивне сарадње у свим областима билатералних односа, нарочито на пољу политике и економије, што је довело до тога да разговори о „отвореним питањима“ нису били у првом плану. Мишић нарочити акценат ставља на размене посета на највишем нивоу, односно долазак у Југославију председника Италије Сарагата и министра иностраних послова Пјетра Ненија током 1969. године. То је и време када обе државе траже начине за заједнички наступ на међународном плану. У фокусу је и анализа економских односа, па су се тражили начини да се привредна сарадња додатно прошири и продуби.

У другом поглављу обрађује се почетак 70-тих година. То је време када се наставља започета сарадња на политичком и економском плану, али је све видљивија жеља Југословена да се питање решавања проблема границе и мањина стави у први план. Проблем око нерешених „отворених питања“ свом снагом избија на површину крајем 1970. и почетком 1971. године у вези са одлагањем посете југословенског председника Јосипа Броза Тита Италији. Посета је успешно остварена марта 1971. године, и од тада је решавање „отворених питања“ почело је да заузима све доминантнији простор у укупним политичким односима две државе. Југославија је све упорније настојала да са дневног реда скине

питање нерешеног међудржавног разграничења и да га представља као својеврсни анахронизам и извор нестабилности и криза у билатералним односима. Паралелно са инсистирањем на решавању ових питања развијали су се односи и у другим областима: војним, економским, регионалним. Аутор, такође, указује на унутрашње политичке тешкоће кроз које су пролазиле обе државе, али даје и шири међународни контекст са акцентом на политику детанта која је у то време била у току.

У трећој целини аутор у фокус ставља последњу фазу у решавању „отворених питања“ која почиње са великом кризом отвореном у пролеће 1974. године, која је својим интензитетом и манифестацијама подсећала на дешавања која су претходила потписивању Меморандума о сагласности. Мишић показује како су Југословени зарад дефинитивног разграничења били решени да „замрзну“ све друге облике дотадашње веома богате сарадње на политичком нивоу. Коначан резултат био је почетак преговора који су се водили у дубокој конспирацији и који су довели до коначног договора- потписивања споразума у Осиму новембра 1975. године. Аутор нарочиту пажњу посвећује опсежним припремама које су претходиле потписивању ових уговора. На крају, Мишић даје приказ непосредних последица које су уговори произвели.

6. Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33.

- MIŠIĆ Saša, “Yugoslavia and South Tyrolean question from the End of World War II until the - Late 1950s.”, *The Alps-Adriatic Region 1945-1955. International and Transnational Perspectives on a Conflicted European Region*, Wolfgang Mueller, Karlo Ruzicic-Kessler and Philipp Greilinger (eds.), (Wien: New Academic Press, 2018), pp. 175- 196. ISBN 978-3-7003-2085-2. **М33** (приложена потврда и текст у PDF формату – детаљније информације о зборнику доступне су на интернет страни издавача: <http://www.newacademicpress.at/gesamtverzeichnis/geschichte/the-alps-adriatic-region-1945-1955>).

Овај текст је анализа троугла политичких односа у Алпе-Адриа региону између Југославије, Аустрије и Италије. Аутор расправља о судбини Јужног Тирола у временском периоду од завршетка Другог светског рата до краја 50-тих година 20.века. У овом динамичном периоду од значаја су покушаји Рима и Беча да реше спор око статуса немачког мањинског становништва у Јужном Тиролу. Мишић настоји да опише разлоге због којих је спор настао и да уочи најважније фазе у његовом развоју. Ипак, у средишту анализе је дефинисање позиције Југославије према овом проблему. Како су у наведеном периоду односи са обе

државе били већином заоштрени, показано је како је званични Београд морао да опрезно маневрише трудећи се да не остави утисак да се сврстава на једну или другу страну. Између осталог, уочава се да је намера Београда била да спор око Јужног Тирола искористи како би се поправио статус својих мањинаца у Италији и Аустрији. Текст је под насловом “Yugoslavia and the Question of South Tyrol” презентован на међународној научној конференцији одржаној у Бечу 27. и 28. новембра 2014. године.

7. Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.

- MIŠIĆ, Saša. “**Normalisation of political relations between Yugoslavia and Italy after the Memorandum of understanding of 1954**”. Rudić, Srđan, Biagini, Antonello, Vučetić, Biljana (eds.), *Srpsko-italijanski odnosi: istorija i moderno doba/ Serbian-Italian Relations: history and Modern Times*, (Collection of Works, vol. 28). (Belgrade: The Institute of History; Roma: Sapienza University of Rome, Research center CEMAS, 2015), pp. 261-282. UDC: 327:94(497.1:450)1954"; 341.241.5(497.1:450)1954" (ISBN 978-86-7743-109-9), **М63**

Рад са ове конференције је синтеза југословенско-италијанских политичких односа у другој половини 50-тих година. У њему се указује на значај потписивања Меморандума о сагласности (МОС) 1954. године којим је *de facto* решено Тршћанско питање, проблем који је озбиљно реметио међудржавне односе у првој деценији након Другог светског рата. Мишић наводи како се након потписивања МОС-а очекивало да ће врло брзо доћи до успостављања политичких односа између две државе, али да се показало како је у питању дуг процес током кога су морале бити превазиђене бројне препреке и који је окончан тек на јесен 1959. године када је дошло до нормализације политичких односа. У фокусу Мишићеве анализе је издвајање свих оних чинилаца који су имали утицаја да овај процес буде отежан и да траје пуних пет година. Поред препрека у виду бројних нерешених билатералних питања (граница, мањине и друга), узет је у обзир и шири контекст хладноратовске климе која је уносила додатно неповерење у односе између Југославије и Италије. У Италији су биле присутне сумње и резервисаност у искреност ванблоковске политике Југославије, па су стално испитивани односи званичног Београда са СССР-ом и земљама лагера. Југославија је, са друге стране, сматрала да Италија не делује самостално, већ спроводи политику Сједињених Америчких Држава и НАТО-а. Коначно, Мишић указује на значај посете Југославији Алберта Фолкија, подсекретара у Министарству иностраних послова Италије, 1959. године, након које су нормализовани политички односи

две државе. Овај рад под насловом „Нормализација политичких односа Југославије и Италије након Меморандума о сагласности 1954. године“ је саопштен на конференцији *Српско-италијански односи: историја и савремено доба*, одржаној у Београду 28. маја 2014. године.

Осим поменутих текстова, овај кандидат је након избора у звање доцента објавио и следеће научне радове:

-DRAGIŠIĆ Petar, MIŠIĆ, Saša, „**I Partiti comunisti italiano e jugoslavo durante il conflitto jugoslavo-sovietico del 1948-1949 nelle fonti diplomatiche jugoslave**“, *Qualestoria*, 45, 1, 2017, pp. 89-100. (ISSN 0393-6082) UDC: 329(450:497.1)929 Часопис се одлуком L'Agenzia Nazionale di Valutazione della Sistema Universitario e della Ricerca (ANVUR) налази на листи италијанских националних научних часописа. **M52**

-MIŠIĆ Saša, “**Difficult Reconciliation on the Adriatic. The Yugoslav Road to the Osimo Agreements of 1975**”, *Italy and Tito's Yugoslavia in the Age of International Détente*, Bucarelli Massimo, Micheletta Luca, Monzali Luciano, Riccardi, Luca (eds.), Peter Lang: Bruxelles, 2016, pp. 249-281. (ISSN 2030-3688), ISBN 978-2-87574-313-8 UDC: 341.24(497.1:45) **M13**. (Овај текст је објављен и на италијанском језику под називом: “**La Jugoslavia e il Trattato di Osimo**”. *Qualestoria*, ISSN 0393-6082, 41, 2, 2013, pp. 55-81. (ISSN 0393-6082).

-MIŠIĆ, Saša, “**Yugoslav communists and the Communist party of Italy: 1945-1956**”. *Italy's Balkan Strategies (19th-20th Century)*, Pavlović, Vojislav G, Bataković, Dušan T. (ur.), (Special Editions, 123), Belgrade: Institute for Balkan Studies of the Serbian Academy of Sciences and Arts, 2014, str. 281-291, ISBN 978-86-7179-082-6 UDC:329.15(450:497.1)"1945/1956" **M14**

-МИШИЋ, Саша, “**Обнављање односа између Савеза комуниста Југославије и Комунистичке партије Италије 1955-1956. године**”. *Токови историје*, 2, 2013, стр. 121-145. (ISSN 0354-6497) УДК 329.15(450:497.1"1955/1956" **M51**

-МИШИЋ, Саша, **Југославија и дисиденти из Комунистичке партије Италије (1948-1956. године)**, Кнежевић-Предић, Весна (ур), Књига сажетак, Београд: Факултет политичких наука, 2015, стр. 13-14, УДК: 323(497.1:450) ISBN 978-86-84031-85-5 **M64**.

-МИШИЋ Саша, „**Средска**“, Шар планина, ЈП Службени Гласник; ЈП Национални парк Шар-планина; Географски институт „Јован Цвијић“ САНУ, стр. 303-304, ISBN 978-86-1882-2 (CG), 2017. **M46**.

-**Општи стандарди постигнућа за крај општег средњег и средњег стручног образовања и васпитања у делу општеобразовних предмета за предмет**

историја: приручник за наставнике, Јелена Најдановић-Томић (ур), (Београд: Завод за вредновање квалитета образовања и васпитања, 2015) ISBN 978-86-86715-56-2. (Члан Радне групе за развој стандарда и један од коаутора).

ИЗБОРНИ УСЛОВИ ДЕФИНИСАНИ У ТАБЕЛИ Г2:

1. Стручно-професионални допринос

1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству:

- Кандидат Саша Мишић је навео да је од 2015. године члан редакције часописа *Годишњак* Факултета политичких наука Универзитета у Београду. У оквиру редакције је рецензирао више научних радова, и обављао друге уредничке послове.

2. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.

Саша Мишић био је ментор при изради два мастер рада: 1. „Политика Сједињених Америчких Држава према Саудијској Арабији за време администрација Френклина Делана Рузвелта, 1933-1945.“ (Марко Петровић); 2. „Улога Англо-Америчких савезника у решавању Тршћанске кризе (1945-1954)“, (Драган Милошевић).

Мишић је, такође, члан у две комисије за пријаву теме као и за јавну одбрану докторских дисертација:

- „Политика Црне Горе према Османском царству од Берлинског конгреса до Првог балканског рата“, кандидата Дарка Бекића

- „Однос традиције и модернизације у областима прикљученим Србији после Берлинског конгреса: Лесковац (1878-1941), кандидата Зорана В. Ракића

Поред наведеног, Мишић је у периоду од 2013 и последњег избора у звање био председник или члан комисије за одбрану седамнаест мастер радова.

3. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима

Кандидат је у протеклих седам година био сарадник на пројекту:

- *Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту*” (број пројекта 179076) који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

2. Допринос академској и широј заједници

1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира

Кандидат је навео да је члан:

- L'Istituto Friulano per la Storia del Movimento di Liberazione, Udine, Italia.
- Удружења за друштвену историју, Србија.
- Стручног савета Центра за студије мира Факултета политичких наука.

2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.

Кандидат је навео да је члан следећих факултетских комисија:

- Комисија за изборе за студентски парламент за школску 2017/2018. годину.
- Члан комисија везаних за пријем студената на факултет.

3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.

2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача

- Кандидат је као предавач учествовао у извођењу наставе на студијском програму *Европска политика и управљање кризама, на предмету Међународне организације и мировни преговори*, који се изводи у оквиру мастер студија при Универзитету у Београду. Треба истаћи да је колега Мишић био рецензент десетине стручних текстова за више релевантних домаћих часописа: *Токови историје, Историја 20. века, Истраживања, Војноисторијски гласник, Годишњак Факултета политичких наука.*

3. МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

Кандидат др Саша Мишић је врсни научни истраживач. Припада оној школи историографије која своје резултате темељи на поузданим документима домаће и стране провинијенције, која се критички односи према изворима и доноси закључке искључиво са ослоном на грађу. Сви његови текстови су резултат помних, а често веома обимних и дугих, архивских истраживања. Он је до сада радио у већини домаћих (Архив Југославије,

Дипломатски архив Министарства спољних послова Републике Србије, Архив Војноисторијског института), али је велики део резултата прикупио у италијанским архивима у Риму (Archivio centrale dello Stato; Archivio Storico Diplomatico del Ministero degli Affari Esteri) и Трсту, те у британским (The National Archives, London), словеначким и другим научним установама и библиотекама. Са друге стране, он је један од првих наших стручњака који је отворио теме које се односе на спољну политику Југославије у 60-им и 70-им годинама прошлог века, управо у тренутку када су истраживачима постали доступни релевантни документи. То га је учинило признатим стручњаком за тај период Хладног рата, те је често позиван на међународне скупове и већина његових радова је објављена у иностранству уз примену строгих уредничких критеријума.

Посебно треба нагласити високе педагошке стандарде које обележавају рад са студентима др Мишића. Од 2001. године, када је постао асистент-демонстратор на овом Факултету, до последње школске године, непрестано је његов рад од стране студената оцењиван високом оценом. До 2013. је водио вежбе на основном предмету Савремена политичка историја, потом на Друштвеној историји Србије, али и даље његов ангажман подразумева не само предавања већ и вежбе са студентима с обзиром да је од октобра 2016. године једини историчар на овом Факултету. Треба поменути да је у последње три године самостално увео нове предмете који се до сада нису изводили, а то су: Политичка историја Југославије и Историја спољне политике Србије. Ове предмета сам изводи, укључујући и предвиђене вежбе. Осим њих је део предавања држао на мастер курсу Историја САД. У досадашњем раду је показао савесност и одговорност у раду са студентима, те њихово уважавање. Колегијалност, вредноћа и умереност су управо особине које су му помогле да његов педагошки учинак буде високо вреднован.

Целовитим увидом у досадашњи стручни и педагошки рад Комисија оцењује да је доцент др Саша Мишић формиран научник са изграђеним профилем унутар струке који је препознатљив и у земљи и иностранству. Његова истраживања из спољне политике Југославије, посебно билатерални односи са суседним земљама (Италијом, Албанијом) су обогатила наша знања о свету Хладног рата, те о историји земље која је некада била важан чинилац у ондашњим светским поделама. Поузданост његових резултата уважених и изван граница ове средине, као и педагошко искуство које је стекао, сврставају га у групу оних који су подједнако добри научници и предавачи.

Комисија је, уз напред изнето образложење, закључила да кандидат др Саша Мишић испуњава све услове прописане актима за избор у звање ванредног професора. Комисија предлаже Наставно-научном већу Факултета политичких наука да својом одлуком предложи кандидата Сашу Мишића за звање ванредног професора са пуним радним временом за ужу научну област Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука и да одлуку проследи Универзитету у Београду на даље одлучивање.

Београд, 19. јуна 2018.

КОМИСИЈА

Проф.др Љубинка Трговчевић Митровић, ФПН

Проф.др Илија Вујачић, ФПН

Проф. др Милан Ристовић, Филозофски факултет